

LBRIS | We know
Costică Ciocan

Memento pentru trecut

POEZII

Cuprins

Cuvintelor-înainte...	9
Desenul din covor al memoriei	13
Tatăl	21
Mă voi muta	23
Crucea de lemn	27
Unui vecin	28
Amintiri prin curierat rapid	30
Nero	32
Masca	33
Gânduri de zi	35
Renunțări	37
Domnul Vogler se îndrăgostește	39
Sunt o bucată de lemn	41
Urlet	42
Păstăile din grădină	43
Noaptea	44
Respir	45
Portret	46
Rămâi	47
Memento pentru trecut	49
Sunetul canapelei	52
Dulceața de trandafiri	54
Nume suprapuse	55
Imagini blurate	57
Colinde de vară	59

Culorile dragostei	61
That's life	62
Geneză.....	64
Scânduri proaspăt vopsite	65
Înger cu aripi verzi	66
Foișorul de lângă râu.....	68
Ventilatorul de podea.....	69
Îmi imaginam sfârșitul altfel.....	71
De lângă aeroport.....	73
Toamna tuturor.....	75
Și noi putem fi astfel.....	77
Îndemn la îngăduință.....	79
Milostenie.....	80
Acel început	82
Am ieșit să vă privesc.....	84
Secrete.....	87
Reabilitare.....	88
Cidru și oase	89
Fond de ten.....	90
Visuri de îndeplinit.....	92

Tatăl

Îmi amintesc de tine, tată,
deși au trecut 28 de ani
de la acea după-amiază de toamnă târzie în care ne-am
cunoscut.

Îți simt și acum respirația pe obrajii mei sărutați de soarele
muntelui,

brațele puternice cu care mă țineai cu grijă
și cămașa ta verde, câmp cu flori,
prin care am colindat amândoi ore în șir.

Și ce mândru erai, tată, când mă prezentai femeilor pe care le
întâlneam în drum

și nu voiai să mă lași nici măcar o clipă în brațele lor,
cu toate că erau îmbrăcate în rochii albe, elegante
și știau să danseze, aveau părul lung și ondulat, așa cum îți
plăcea și ție, odată.

Îmi este sete de tine, tată!

Mai arată-mi unde voiai să navigăm cu o corabie cu catarge
înalte,

fără teamă de vânt și naufragiu.

Îmi luai mâinile mici de copil și le puneai pe harta lipită de
perete.

Mâinile mele acopereau Oceanul Atlantic, America de Sud,
Africa și întreagă Europă.

Am pornit la Nord, la Sud, la Est sau la Vest?

Brațele mele erau în jurul gâtului tău și nu aveam nevoie de
busolă ori de hartă.

În dreapta ta era mama, femeia pe care tu o iubești
și pentru care ai devenit tâmplar și pictor,
căci îți pregăteai singur ramele de lemn și pânza grunduită
de trei milimetri.

Bătrânul, cu păsări zburând haotic în jurul lui, pe care l-ai
zugerat cu măiestrie, cine era?

Am încercat să-l recunoaștem după umbre, după barba deasă
și hainele lungi, ponosite.

Apropie-te de mine, tată, să-ți mai simt încă o dată obrazul
proaspăt bărbierit
și mirosul de aloe din piele, și buzele care se lipeau de fruntea
mea.

Mai povestește-mi cum ne-am cunoscut, cum te priveam
mirat

și, uneori, pe furiș, de după brațele unei caracatițe reversibile
din pluș cu fața fericită.

Mama era în bucătărie și gătea, dar nouă nu ne era foame.

Dansam amândoi în living pe muzica făcută de pașii noștri pe
parchetul din lemn uscat.

Atunci am cântat pentru prima dată și te-am auzit fredonând
cu mine și râzând.

Erau pașii tăi, dar și picioarele mele care-ți atingeau firele de
iarbă verde

de pe cămașa înflorată,

tată, astăzi, după 28 de ani, tu mă iartă.

Mă voi muta

Revin săptămânal în apartamentul pe care l-am vândut recent unor cetățeni spanioli.

Am acționat nedrept și am păstrat o cheie de rezervă pe care o țin legată cu un șnur negru.

Merg în zorii zilei la apartament și îmi salut foștii vecini care îmi zâmbesc cordial.

Nu intru niciodată pe ușă, ci prin spărtura rotundă făcută dinadins

pentru o hotă akpo care nici până în ziua de astăzi nu a fost cumpărată.

Găsesc totul neschimbat, deși noii chiriași și-au adus o sumedenie de noi lucruri.

Îmi fac un ceai verde cu ajutorul unei căni electrice primită de ziua mea 04.09,

apoi mă întind în pat și citesc câteva ore dintr-o carte cumpărată de la un anticariat din oraș.

Când am plecat, nu am luat cu mine niciun obiect personal.

Le-am lăsat pe toate la locul lor, căci îmi imaginam locuința fără vreo utilitate în lipsa lor.

Nimic schimbat.

Aceleași particule de praf,

aceleași urină lăsată pe geamuri de motanii sălbatici aciuși pe lângă bloc,

aceleași mere putrede căzute din livada vecinilor de la case.

E ora 16:00.

Mă pregătesc să plec, nu înainte de a stinge luminile
și de a mă asigura că geamurile sunt închise,
iar centrala termică este pornită pentru 22 de grade Celsius.
Vor veni acasă și trebuie să fie cald.

Verific pentru ultima oară ce trebuie să cumpăr pentru data
viitoare:

saci menajeri, hârtie igienică, pastă de dinți și un litru de ulei
de măsline, firește, extravirgin.

Ies cu mare greutate prin aceeași spărtură din zidul exterior.
Sunt supraponderal.

Am 103 kg, dar îmi place să cred că încă arăt bine.

România

Ministerul Afacerilor Externe

Inspectoratul de Poliție Județean X

Poliția Municipiului Y

Biroul de ordine publică Z

Un comisar-șef de poliție împreună cu un subcomisar deja
mă caută.

Ei nu știu unde locuiesc în prezent și ce program am.

Nu-și imaginează că stau în gazdă la un bătrân medic
pensionar,

împreună cu nepoata lui, studentă la Biologie.

Mă amenință în fiecare noapte cu mânușile de box agățate în cui
și cu cărțile vechi captive în bibliotecă.

Încerc să-l evit și să-i intru în grații,
dar tavanul de 3 metri îl face invincibil.

Îi râd în față arătându-i amantele trecutului
și o carte cu președintele Bush.

Mă doboară prin vântul care trece prin geamurile albe de
termopan

și, impulsiv, oprește apa menajeră.

Closetul e nefuncțional.

Carcera, celula penitenciarului, se transformă într-o variantă
senină.

Probabil îmi vor amâna executarea pedepsei în baza
articolului 589 alineatul 1 litera b din Codul de Procedură
Penală,

întrucât am în brațe un copil de patru luni căruia pare
să-i placă cu mine.

Sun la 112, dar nu răspunde nimeni.

Mă îndrept spre cel mai apropiat post de poliție.

Bună ziua! Doresc să mă autodenunț.

Nu puteți intra decât dacă sunteți vaccinat.

Nu sunt vaccinat.

Trimiteti autodenunțul prin e-mail.

Poate mai am o șansă să scap.

Mă întorc în apartamentul vândut recent unor cetățeni
spanioli

și încerc să șterg urmele.

Iau prosopul albastru agățat de colțul ușii

și încep să lustruiesc mânererele, geamurile și frigiderul,
cămile cu inimi, apoi aspir firele de păr din cameră.

Fire de păr scurt,

Fire de păr lung,

Fire de păr blond,

Fire de păr șaten,

Fire de păr drept,
Fire de păr ondulat,
Fire de păr de bărbați,
Fire de păr de femei.
Părul semenilor mei este întins pe covorul uzat.
Probabil i-aș putea incrimina pe nedrept,
căci ei nu știau dacă veneau la mine sau la altcineva.
În fond, nici eu nu știu precis dacă am vândut sau nu
apartamentul
unor cetățeni spanioli.